

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!
02-05-2017

Niet elke mening is zomaar een mening

vandaag · 2 minuten lezen

R. GERLAGH, HOGLERAAR ECONOMIE, TILBURG UNIVERSITEIT

Ik ben een van de 90 hoogleraren die de klimaatbrief aan Trouw heeft ondertekend (Opinie, 27 april). Ik doe precies wat Wim Derksen (Lezersreacties, 28 april) graag ziet: onderzoek naar de vragen waar de politiek een antwoord op moet geven. Mijn bijdrage aan de klimaatbrief wil ik graag toelichten.

Ik heb 20 jaar onderzoek gedaan naar het effect van milieubeleid op de internationale verschuivingen van de industrie, naar het verschil tussen belastingen (de vervuiler betaalt) en subsidies (goed gedrag belonen), naar het belang van technologie en de rol van voorkeuren om optimaal klimaatbeleid te bepalen.

Als een van de wetenschappelijke redacteurs van de IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) heb ik de beleidsrelevante wetenschappelijke kennis beschreven. Het resultaat van dat onderzoek is gepubliceerd in internationale tijdschriften. Ik verzet mij tegen het beeld dat ik een hoogleraar ben met ook maar een mening. Dat zeg ik ook niet tegen de automonteur die mijn auto nakijkt.

Als gevolg van mijn wetenschappelijke focus blijft mijn

kennis ongebruikt

In de aanloop naar de verkiezingen sprak ik een Kamerlid en uitte mijn zorgen over het niveau van het advies dat de overheid vraagt en krijgt, in het bijzonder op het gebied van klimaatbeleid. Naar mijn idee is er te veel aandacht voor mensen die graag in de aandacht staan en is de overheid te weinig actief op zoek naar de experts die zich wetenschappelijk hebben bewezen. Ik vertelde dat ik als wetenschapper mijn onderzoek belangrijk vind, dat ik zeer beperkt tijd kan of wil vrijmaken om te netwerken, en dat ik tot mijn zorg constateer dat als gevolg van mijn wetenschappelijke focus, mijn kennis ongebruikt blijft. Het advies dat ik heb gekregen is dat ik toch tijd moet vrijmaken om mijn stem te laten horen. Dat doen we met de open brief.

Een gezamenlijke brief schrijven vraagt samenwerking; de brief is het resultaat van een dialoog tussen de briefschrijvers. Het is onze stem in het klimaatdebat. De inzichten die we willen delen:

1. De energietransitie komt er. De vraag is niet of, maar wanneer. Nederland moet bij de koplopers willen horen.
2. De nationale energie-infrastructuur moet worden omgebouwd; dat vraagt planning en leiderschap.
3. Groene belastingen en lagere heffingen op loon benutten de voordelen van een groene economie. Compensatie van vervuilers geeft hoge kosten. We hebben slim groen beleid nodig.

